

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 157/2021
17.02.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Милунке Цветковић, Драгана Аћимовића и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Дејана Анђелковића и др, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Дејана Анђелковића, адвоката Радомира-Раше Ристића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Врању К.бр.38/2019 од 05.03.2020. године и Апелационог суда у Нишу 18Кж1 534/20 од 16.10.2020. године, у седници већа одржаној дана 17.02.2021. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Дејана Анђелковића, адвоката Радомира-Раше Ристића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Врању К.бр.38/2019 од 05.03.2020. године и Апелационог суда у Нишу 18Кж1 534/20 од 16.10.2020. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Врању К.бр.38/2019 од 05.03.2020. године, између осталих, окривљени Дејан Анђелковић је оглашен кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осуђен је на казну затвора у трајању од 3 (три) године у коју му се урачунава време проведено у притвору од 30.05.2018. године и надаље. Према окривљеном је изречена мера безбедности одузимање предмета и то 721,19 грама нето масе опојне дроге „Cannabis“, а која ће се по правноснажности пресуде уништити.

Истом пресудом окривљени је обавезан да на име трошкова кривичног поступка плати Вишем јавном тужилаштву у Врању износ од 46.296,00 динара, те да на име паушала плати суду износ од 10.000,00 динара, а све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Нишу 18Кж1 534/20 од 16.10.2020. године одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Врању и бранилаца окривљених Дејана Анђелковића и АА, па је потврђена пресуда Вишег суда у Врању К.бр.38/2019 од 05.03.2020. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Дејана Анђелковића, адвокат Радомир-Раша Ристић, због повреде закона, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, те да укине у целости првостепену и другостепену одлуку и предмет врати на поновно суђење првостепеном суду, с тим да се нови поступак одржи пред потпуно измењеним већем.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Наиме, бранилац окривљеног Дејана Анђелковића наводи да захтев за заштиту законитости подноси због повреде закона, при чему формално не означава ни једну повреду закона из члана 485. став 4. ЗКП, али се из образложења захтева закључује да је исти поднет због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП. Ово, имајући у виду да се у захтеву наводи да је снимање опојне дроге, која је пронађена у спорном возилу од стране полицијских службеника, извршено без присуства окривљеног Дејана Анђелковића и његовог браниоца, иако је по закону обавезно присуство браниоца окривљеног и сликање самог окривљеног поред пронађене опојне дроге. Поред тога, бранилац наводи и да је окривљени потврду о привремено одузетим предметима и то 721,19 грама нето масе опојне дроге „Cannabis“ потписао под присилом и претњом, јер му је од стране радника полиције прећено да уколико исту не потпише неће никада изаћи из притвора, а уколико је потпише да ће да га пусте кући, а осим тога наведену потврду је потписао без присуства браниоца по службеној дужности.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани.

Ово са разлога јер су полицијски службеници овлашћени да приликом обављања полицијских послова примењују полицијске мере и радње у складу са ЗКП-ом и другим законима, па су тако приликом фотографисања опојне дроге која је пронађена у спорном возилу поступали у свему у складу са одредбама члана 286. став 1. и 2. ЗКП које омогућавају овлашћеним полицијским службеницима да ради откривања кривичних дела и њихових учинилаца, без било чијег посебног налога

предузимају потребне мере да се пронађе учинилац кривичног дела, односно да се открију и обезбеде трагови кривичног дела и предмети који могу послужити као доказ. Поред тога, из списка предмета, као и из одбране самог окривљеног Дејана Анђелковића, уопште не произилази да је он потврду о привремено одузетим предметима потписао под присилом и претњом од стране полицијских службеника, а све везано за његово задржавање у притвору.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Дејана Анђелковића у осталом делу је одбачен као недозвољен.

Наиме, бранилац окривљеног у осталом делу захтева истиче да првостепени суд у поновљеном поступку, након укидања раније првостепене пресуде од стране другостепеног суда, није поступио по јасно наведеним примедбама другостепеног суда, а посебно везано за вршење ДНК-а анализе биолошких трагова на омоту у којој се налазила опојна дрога, а што би по налажењу овога суда представљало повреду одредбе члана 462. став 3. ЗКП. Поред тога, бранилац окривљеног у образложењу захтева истиче и да, осим исказа полицијских службеника пограничне полиције који су противречни у битним чињеницама, нема ни једног доказа да је опојна дрога која је пронађена од стране полиције испод седишта, на којем је окривљени Дејан Анђелковић седео као сувозач, његова и да ју је он извадио из ранца, а што би по налажењу овога суда у битном представљало оспоравање и полемисање са чињеничним стањем утврђеним у правноснажним одлукама и указивање на погрешну оцену доказа од стране нижестепених судова.

Имајући у виду да из изнетих навода произилази да бранилац окривљеног у осталом делу захтева за заштиту законитости нижестепене пресуде побија због повреде одредбе члана 462. став 3. ЗКП, те због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне оцене доказа од стране нижестепених судова, а што не представља законске разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни касациони суд у овом делу захтев браниоца окривљеног оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда закона на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Дејана Анђелковића, адвоката Радомира-Раше Ристића, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП захтев у односу на повреду закона наведену у изреци пресуде одбио као неоснован, док је у осталом делу на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП и члана 485. став 4. ЗКП захтев одбацио као недозвољен и одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић